

Jakýkoľiv hodnotíci výčet odborné činnosti dnešného jubilanta, ktorá je mimoriadna svým rozsahom, by zústal neúplný, akoby neboli ako mimoriadne ocenené také (nebo predovšetkým) jeho ľudské kvality. Ako vedúci, spolupracovník či obetavý a nezištný priateľ splňuje a splňoval vždy i veľmi náročné požiadavky. Prispievajú k tomu predovšetkým takové jeho vlastnosti ako jsou zásadovosť, dôslednosť, opravdovosť, uprímnosť, kooperatívnosť a predovšetkým jeho výjimečná osobná skromnosť.

Spolu se všemi, kteří A. Velehradského znají jako schopného odborníka a dobrého člověka, bych mu ráda popřála, aby mu ta jeho mladá „šedesátka“ ještě hodně dlouho vydržela. E. Bedrnová

Doc. PhDr.
OSKÁR BLÁŠKOVIČ, CSc. —
60. ROČNÝ

Dne 9. októbra 1986 oslávil svoje významné životné jubileum — 60 rokov — doc. PhDr. Oskár Blaškovič, CSc., vedúci oddelenia na Katedre psychologických vied FF UK, spoluautor známej publikácie „Psychológia v obrazoch a príkladoch“.

Po vychodení základnej školy odišiel študovať na gymnázium do Lučenca. Po pripojení Lučenca k Maďarsku v gymnaziálnych štúdiách pokračoval vo Zolene. Medzitým, v roku 1942, sa zapojil do ilegálnej odbojovej činnosti v študentskom protifašistickom hnutí vo Zvolene. Po odhalení buňky orgánmi ÚŠB roku 1943 bol uväznený, vylúčený zo školy a po prepustení z väzenia postavený pod policajný dozor. Zmaturovať mohol až po oslobodení v roku 1945. Pri príležitosti 40. výročia SNP mu rektor UK udelil čestné uznanie „Za aktívnu účasť v národooslobodzovacom protifašistickom boji 1939—1945“. Ako člen KSC je jej dlhoročným funkcionárom, t.č. aktivistom OV KSS, lektor MV KSS v Bratislave.

Vysokoškolské štúdium psychológie na FF UK O. Blaškovič ukončil doktorátom roku 1950. Už ako vysokoškolák začal pracovať (od r. 1946) ako odborný asistent na Štátnom psychologickom ústave, resp. na Československom ústave práce v Bratislave v oblasti psychologickéj diagnostiky, výbere ľudí pre povolanie a uplatnenie štatistických metód v psychológii.

Od začiatku bolo zameranie vedecko-výskumnej práce O. Blaškoviča nielen veľmi široké, ale vždy bolo spojené s najnovšími trendami, pokrokom a bezpro-

stredným reagovaním na potreby rozvíjajúcej sa socialistickej spoločnosti a aj keď si nekladíme za cieľ úplnú analýzu vedecko-výskumnej, pedagogickej, publikačnej, metodickéj, politicko-spoločenskej a koncepčno-organizátorskej práce, myslíme si, že aj to čo uvedieme je toho veľmi jasným dôkazom.

Po skončení vysokoškolského štúdia prešiel v r. 1951 pracovať na oddelenie pedagogickej psychológie VÚP, kde pôsobil 23 rokov. Tu sa sústreďil na aplikovanie možnosti učenia I. P. Pavlova na psychológiu, zaoberal sa štúdiom kôrovej regulácie psychických procesov v predštartovnom stave u športovcov. Jedným z výsledkov tejto práce bol vývoj originálnej metodiky diagnostikovania predštartovného stavu športovcov, pomocou merania krvného tlaku.

Veľký kus záslužnej práce (v rokoch 1954—60) urobil v oblasti skúmania vplyvov výrobných práce na utváranie osobnosti žiakov, ako aj problematiky utvárania vedeckého svetonázoru vo vyučovaní procese. Výsledkom sú nielen spracované štúdie a články, ale aj ním redigované zborníky. V zborníku Výrobná práca v škole spracoval a interpretoval výsledky tzv. trnavského pokusu, v ktorom sa po prvýkrát u nás spájalo vyučovanie s výrobnou prácou.

Bezprostredne na to nadviazalo rozpracovanie problémov školského a profesionálneho poradenstva. O. Blaškovič sa stal nielen spoluautorom teoretického modelu systému psychologického poradenstva u nás, ale sám koncepčne a odborne metodicky usmerňoval prácu prvých výchovných poradcov na 30 základných školách. Zovšeobecnené výskumné poznatky publikoval v desiatkach štúdií u nás i v zahraničí, predniesol stovky prednášok doma i na medzinárodných konferenciách a sympóziách, čím výrazne prispel k tomu, že sa náš systém psychologického poradenstva stal známym a uznávaným aj za hranicami.

V súvislosti s hodnotením vyučovacích výsledkov školy zvláštnu pozornosť venoval otázkam objektivizácie merania školských výsledkov. Vyvinul desiatku didaktických testov (osobitne pozitívne treba hodnotiť testy pre školy s vyučovacím jazykom ukrajinským a maďarským), ku ktorým písal aj metodické príručky. Zároveň spolu s J. Jurčom pripravil, riadil a vyhodnocoval najväčší výskum, ktorý sa u nás v oblasti exaktného preverenia vedomostí žiakov základných škôl konal. Aj výsledky týchto výskumov vzbudili

zaslúženú pozornosť doma i v zahraničí (boli publikované napr. aj. v PĽR, Grécku, Juhoslávii a v USA).

V roku 1973 prešiel O. Blaškovič pracovať na Katedru pedagogickej psychológie FF UK, kde sa hneď pustil do realizovania výskumu obsahového zamerania a náplne práce školských psychológov. Neskôr, najmä v poslednom desaťročí sa sústredil na široko koncipovaný výskum psychologických problémov učňovskej mládeže. V tomto výskume úzko spolupracoval s Ústavom pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v rezorte ministerstva priemyslu SSR. Túto jeho prácu ocenil minister priemyslu SSR tým, že mu v r. 1981 udelil najvyššie rezortné vyznamenanie „Zaslúžilý pracovník priemyslu“. V r. 1982–84 úspešne vykonával funkciu prodekanu FF UK, v súčasnosti stále vedie Oddelenie pedagogickej a poradenskej psychológie na Katedre psychologických vied.

Základnou osobnostnou črtou O. Blaškoviča, ktorá sa markantne prejavuje v každej jeho činnosti, no aj vo vzájomných vzťahoch je svedomitosť, prenikanie do podstaty veci, hľadanie príčiny, riešenie a prebojovanie nových progresívnych myšlienok a názorov. Zvlášť sa to prejavilo v jeho významných funkciách, no najmä v posledných rokoch v práci člena Predsedníctva hlavnej redakcie a predsedu komisie pre psychológiu a príbuzné vedy Pedagogickej encyklopédie Slovenska (od roku 1975 dodnes). Práve tu sa v plnej miere prejavili koncepčné, odborné i riadiaco-usmerňujúce a organizačné schopnosti O. Blaškoviča.

Pri príležitosti tohto významného životného jubilea mu prezident ČSSR udelil štátne vyznamenanie „Za obetavú prácu pre socializmus“. Rektor UK jeho prácu ocenil Stríbrnou medailou UK a dekan FF UK medailou „Za zásluhy o FF UK“.

J. Boroš ml.

KONFERENCE K AKTUÁLNÍM A PERSPEKTIVNÍM ÚKOLŮM PSYCHOLOGIE PRÁCE V SOCIALISTICKÉ SPOLEČNOSTI

Tradične se dne 6.–8. října 1986 konala v Gottwaldově konference psychologů práce svým obsahem zaměřená k vytyčení současných i perspektivních cílů a úkolů tohoto vědního odvětví v současné etapě rozvoje naší společnosti. Zasedání se zúčastnilo téměř sto psychologů orientovaných na problematiku teoretického roz-

víjení i praktického užití psychologie práce.

Jednání na konferenci by bylo možno rozdělit na tři tematicky i pracovně poněkud odlišné úrovně:

První z nich sledovala v podstatě směr daný názvem konference. Za pozitivní a plauzibilní počin lze považovat v tomto kontextu nejen obsahové teze úvodních referátů, ale zejména závěry plenárního jednání konference, jež jsou tak závažné, že jsou v doslovném znění uvedeny na závěr této zprávy.

Druhou úroveň představují sdělení k tematice řešených úkolů psychologů práce v hospodářských organizacích. Jako novum působilo vystoupení kolegů z různých pracovišť resortů našeho národního hospodářství. Tato sdělení jednak seznámila s šíří i hloubkou řešené problematiky, jednak umožnila srovnat organizační, metodické i materiální podmínky i dosažené výsledky aplikace psychologie v jednotlivých resortech.

Poslední, ale rovněž nikoli zanedbatelná úroveň konferenčního jednání se členila do několika symposií věnovaných některým teoretickým nebo speciálním aplikačním zónám, z nichž některé byly doposud poněkud v pozadí zájmu.

Konferenci uvedl zahajovací referát B. Chalupy, v němž v dosti rozsáhlé rekapitulační části rozvinul zásady rozvoje marxisticky orientované psychologie práce v období 7. pětiletky. Řešení současných úkolů psychologie práce v období intenzifikace našeho národního hospodářství předpokládá vyšší stupeň integrovanosti, obsahové i metodické v našem oboru. B. Chalupa také zdůraznil nutnost organizační institucionalizace, jež by byla zárukou tohoto společného úsilí i jeho efektivnějších výsledků v teorii i praxi.

Věcně spjaté s předchozím bylo sdělení J. Gráce a J. Daniela o aktuálním tematickém zaměření slovenských psychologů práce.

Ukazuje se, že jednotlivé ústavy a psychologická pracoviště se na Slovensku specializují na různou specifickou problematiku z oblasti pracovní psychologie. Toto soustředěné úsilí přináší nesporné výhody a významné výsledky na úrovni obecné, metodologické i aplikační.

Kolektiv autorů — J. Růžička, A. Velehradský, J. Sedlák a K. Miních — se zamýšlel nad perspektivními úkoly psychologie práce, které vyplývají z kontextu plánu intenzivního ekonomického a sociálního rozvoje národního hospodářství